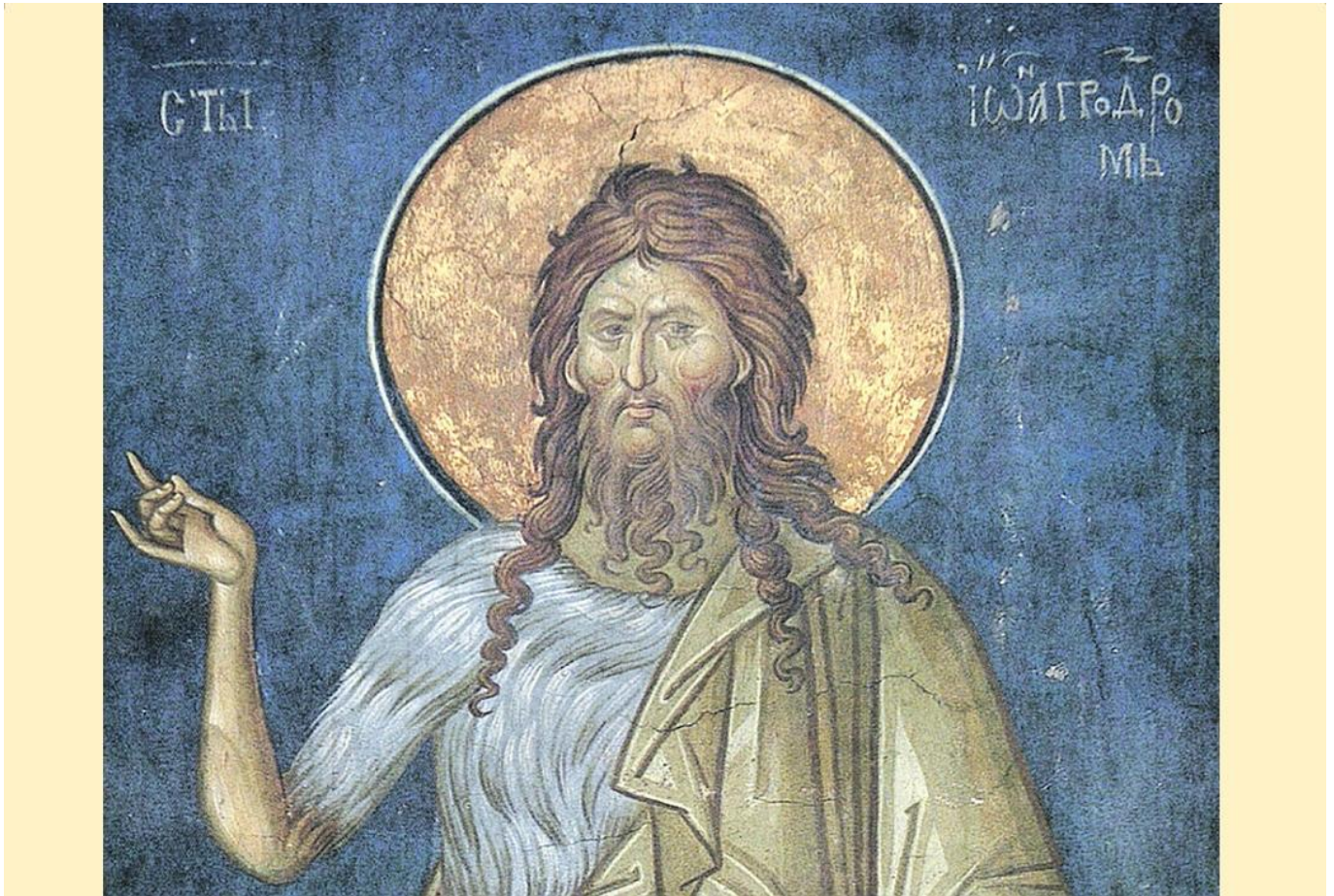

Ziua cinstirii prorocului care s-a atins de creștetul Stăpânului

Înaintemergătorul Domnului este cunoscut în mod special pentru sfințenia vieții lui, pentru severitatea ascezei și râvna înflăcărată după dumnezeiasca dreptate și după cele cerești. Conform Sinaxarului, în a doua zi după Sfânta și Dumnezeiasca Arătare, -Biserica a rânduit încă de la început a cinsti pe cel care a slujit la taina Botezului dumnezeiesc, punând mâna sa pe creștetul Stăpânului.

Sfântul Ioan Botezătorul încheie lungul șir al profeților Vechiului Testament și este mărturisit de Hristos ca fiind cel mai mare om născut din femeie.

Despre Sfântul Ioan Botezătorul fiecare creștin știe mai ales nașterea lui minunată, Botezul Domnului și sfârșitul său ca pildă a martiriului creștin de mai târziu. Persoana lui este menționată în toate cele patru Evanghelii și în scrierile istoricului iudeu din se-colul I Iosif Flavius (Antichități iu-daice 18, 5, 1-3).

El este darul lui Dumnezeu pentru rugăciunile părinților săi înaintați în vârstă.

Nașterea -Sfântului Ioan a dezlegat tăcerea tatălui său, care rămăsese mut atunci când a auzit că soția lui bătrână va aduce pe lume un copil. S-a născut din făgăduință sfântă, fiind fiul arhiereului Zaharia și al Elisabetei, rudenia Maicii Domnului. Aflându-se Eli-sabeta înain-tată în vârstă, Dumnezeu S-a îndurat de rugăciunile ei și ale so-țului ei, dăruindu-le un prunc, a cărui naștere s-a vestit prin Arhan-ghelul Gavriil, cel ce i-a binevestit și Sfântei Fecioare Maria Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos.

Mărturiile biblice ne indică faptul că se naște cu circa 6 luni -înaintea lui Iisus, în cetatea Orini (aproximativ în anul 4 î.Hr., conform cronologiei îndreptate a Sfântului Dionisie Exiguul). A crescut în pus-tiul Iudeii și și-a început activitatea profetică în jurul anu-lui 26 d.Hr., menirea și lucrarea acestuia fiind descrise de Evanghelistul Luca: „Și pe mulți din fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor; și Lui îi va merge el înainte cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciune-dreptilor, ca să-l gătească Domnului popor pregătit” (Luca 1, 16-17).

Aproximativ în anul 29 d.Hr., în vremea domniei împăratului Tiberiu (14-37 d.Hr.), Ioan s-a dus, la porunca lui Dumnezeu, în părțile Iordanului și a început să propovăduiască, chemând oamenii la pocăință și vestind apropiata venire a lui Mesia (Matei 3, 2).

Din Evanghelia după Marcu, aflăm că Sfântul Ioan Botezătorul era îmbrăcat în haină din păr de cămilă, încins cu o curea de piele și se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică. Cămila poate simboliza atât curăția, cât și necurăția. Dacă în Vechiul Testament putea fi privită ca un animal curat pentru că era rumegător, cămila putea fi văzută și ca necurată, dacă ținem seama că avea copita despicată. Dacă rămânem la prima semnificație, cea de animal curat, cămila simbolizează poporul ales, în timp ce necurăția prefigura neamurile păgâne. Faptul că Ioan purta o haină din păr de cămilă simbolizează chemarea evreilor și a păgânilor la Hristos. Cureaua, provenită de la un animal mort, semnifica prin încingerea cu ea omo-rârea patimilor.

Cât privește hrana sa, trebuie să știm că albinele și lăcustele -erau considerate a fi curate în Vechiul Testament, semn că Ioan se hrănea doar cu cele plăcute Domnului. Pe cei care veneau la el în număr din ce în ce mai mare, atrași de viața sa sfântă și de puterea cuvintelor sale, îi boteza în apa Iordanului, în semn de curățire a păcatelor, de lepădare de ele și spre a-i pregăti pentru venirea Mântuitorului (Luca 3, 1-28). Aici, la Iordan îl botează pe Domnul nostru Iisus Hristos și este martorul descoperirii Sfintei Treimi. Ioan îl recunoaște drept Mesia - „Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele lumii” - și mărturisește că el ar fi avut

mai degrabă nevoie să fie botezat de Iisus, nu invers, pentru că Iisus nu avea nevoie de pocăință. Primește însă cu smerenie să Îl boteze pe Domnul la cererea Acestuia, moment în care vede cerurile deschizându-se și aude mărturia dumnezeiască: „Tu ești Fiul Meu Cel iubit, întru Tine am binevoit”, și pe Duhul Sfânt în chip de porumbel pogorându-Se deasupra lui Iisus (Matei 3, 13-17).

Sfârșitul vieții Sfântului Ioan Botezătorul este jertfelnic pentru legea lui Dumnezeu. El apără cu prețul vieții legea lui Dumnezeu, dată lui Moise pe Muntele Sinai, pentru că în predicile sale condamnă păcatul regelui Irod de a fi luat de soție pe Irodiada, soția fratelui său Filip, care călcau porunca a 10-a din Decalog: „Să nu dorești casa aproapelui tău; să nu dorești femeia aproapelui tău, nici ogorul lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui și nici unul din dobitoacele lui și nimic din câte are aproapele tău!” (Leșire 20, 17). Pentru critica sa, din porunca lui Irod Antipa este înțemnițat în fortăreața Maherus. La o petrecere de ziua lui Irod, la îndemnul Irodiadei, fiica acesteia, Salomeea, a cerut capul Sfântului Ioan. Tradiția spune că soldații au tăiat capul Botezătorului pe când acesta se ruga. Multă vreme cinstitul cap al Sfântului Ioan a fost îngropat de Irodiada într-un loc ascuns, în castelul din Maherus, unde se săvârșise uciderea.

Biserica îl cinstește pe Sfântul Ioan, Îngerul Pustiei, ca pe cel ce a deschis calea Domnului și a mers mai înainte la iad, ca să binevestească Învierea. Iar odată cu el îi cinstește și pe dreptii săi părinți, care au împlinit toată dreptatea Legii celei Vechi, din care Legea cea Nouă a crescut ca o împlinire dumnezeiască și ca o arvună a Ierusalimului Ceresc.

Viața și predica Sfântului Ioan Botezătorul constituie un bogat și însemnat izvor de învățătură, de pildă și chemare la urmarea lui Hristos. De aceea, Biserica l-a -numit „mărturia Domnului”, pentru că menirea întregii sale vieți a fost să mărturisească oamenilor pe Iisus Hristos ca Mesia Cel așteptat. Pentru împlinirea acestui scop a trăit, a predicat, a lucrat și s-a jertfit. Pentru noi, el este modelul de vestire a lui Iisus Hristos ca Mântuitor al lumii.

În cursul anului bisericesc, care începe la 1 septembrie, avem următoarele zile de serbare a -Sfântului Ioan Botezătorul: 23 septembrie (Zămislirea Sfântului Proroc Ioan Botezătorul); 7 ianuarie (Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul); 24 februarie (Întâia și a doua aflare a capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul); 25 mai (A treia aflare a capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul); 24 iunie (Nașterea Sfântului Proroc Ioan Botezătorul, sărbătoare care în popor poartă numele de Sânziene sau Drăgaică) și 29 august (Tă-ie-rea capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul, zi de post).

Cei care poartă numele Sfântului Ioan Botezătorul își sărbătoresc astăzi onomastica.
ziarullumina.ro